

Telegraful Român

Apare Marția, Joia și Sâmbăta

Abonamentul:

Pe un an 32 soroane.
Pe șase luni 16 eor. — Pe trei luni 8 eor.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învolală

Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Să străjuim vremea!

Zadarnic mai încearcă îngrozitorul zău al luptelor să zgudue văzduhul prin mii de guri de oțel; zadarnic mai purcede moartea îndârjită printre popoarele îndușmănite fără pricini conștiente. Războiul își dă ultima suflare, se va rostogoli în adâncurile de veci, iar moartea va încremeni în fața vieții ce răsare puternică și biruitoare.

În zare se ivește îngerul păcii. Țările însângerate ale cerului se luminează și patimile răsvrătite adorm pentru totdeauna. Puterile centrale și-au întins din nou mâna pentru împăciuire. Și avem temei să credem că de data aceasta cu izbândă. Voesc doar frățiate și desrobirea neamurilor din jug; și aceasta o doresc și dușmanii.

Bubuitul tunului și mirosul de sânge cald și nevinovat au trezit multe dureri, dureri învechite, au făcut să doară răni închise și au desgropat nădejdi înăbușite. Și astăzi neamurile toate cer alinare, cer tămăduire, cer chezușirea drepturilor firești, a drepturilor pe cari să se întemeieze viața de mâne, cu orizonturi ridicate și largi hotare de dezvoltare.

Până azi au luptat și au murit pentru biruința dreptului și a dreptății. Astăzi cer să se împărtășească de ele, să trăiască în numele lor și sub adăpostul lor. Acum când se plămădesc sorțile pentru veacuri, fiecare națiune cu dor de viață, e dator să-și asigure drepturile, răpiata, în raport cu munca, desfășurată și jertfele îndurate.

Da, jertfe! Pe întinsele câmpuri de biruință jertfe de sânge, iar acasă lacrimi fierbinți, șiroaie de lacrimi. Ele s'au prefăcut în lac, în viteză po-

poarelor. În jurul lui stau neamuri multe, cuprinse de chinuitoare boale și așteaptă tulburarea apei. Căci coboară îngerul Domnului, îngerul păcii să-i tulbure apele. Și neamul nostru adastă în preajma lacului, apele cărui le-a îmbogățit din belșug. Așteaptă de mult. Oare ti-va cine să-l arunce în apă în clipa tulburării...

Vremile cari le trăim sunt uriașe de mari, vremi legendare. Ele cer prin faptele, minunile ce compoartă, să ne înălțăm gândul mai sus decât nevoile mici ale zilei, întemeind viitorul mai bun al generațiilor de mâne; să fim treji, ca jertfele aduse să nu fie uitate, să nu fie aduse în zadar, căci atunci viitorul care trece preste noi nu-i viitor de purificare, ci nimicire de istov.

Autonomia naționalităților din Austria. Prim-ministrul austriac, baronul Hussarek, în discursul său din prima ședință a camerei austriace a zis despre autonomia ce ar fi să se acordeze naționalităților din Austria următoarele:

Trebuie să ne ocupăm cu problema autonomiei popoarelor. Discuția ei n'o mai putem amâna. Sub înrăurirea ideilor, care au pus în mișcare lumea, popoarele s'au deșteptat tot mai mult la conștiința particularităților lor, simțind cu atât mai ales trebuința guvernării prin ele înseși. Greutatea lucrului stă în executarea sa. Realizarea fără nici o chibzuială a dorințelor fiecărui popor nu înseamnă pasul ce duce la autonomie națională, ci poate tocmai din contră: face ca națiunea să ajungă sub domnie străină. În problemele autonomiei naționalităților la noi nu s'a spus încă ultimul cuvânt; însă trebuie să se spună cât mai curând, cu înțelepciune și energie, pe temeiul convingerii comune a tuturor popoarelor interesate. Guvernul va pregăti cu îngrijire munca aceasta mare. Scopul și-l va putea realiza numai prin împreună lucrare a tuturor factorilor legislației. Ideea conducătoare să fie, ca între marginile intereselor comune să se asigure pe seama fiecărui popor al Austriei dreptul

dispunerii de sineși în afacerile sale naționale și culturale. În felul acesta, fiecare popor va avea garanță, că teritoriul pe care-l locuiește, va purta icoana individualității sale, și va învăța să-și iubească împărăția aceea mare, care asigură libertatea dezvoltării pe seama tuturor popoarelor unite în frăție. Puterea și viitorul nostru se află în sentimentul de împăciuire și de unitate.

Ofert de pace

Nota Germaniei. — Noul cancelar.
— Un comunicat.

Din Berlin se anunță în 7 l. c.: Nota trimisă lui Wilson prin mijlocirea Elveției cuprinde următoarele:

Guvernul german roagă Președintele Statelor Unite din America, să ia în mână restabilirea păcii, să aducă rugarea aceasta la cunoștința tuturor statelor aflătoare în război, și să le invite să trimită delegați pentru începerea tratativelor. Ca bază pentru tratativele de pace, guvernul german primește punctele stabilite de Președintele în mesajul său din 8 Ianuar 1918 către congres și în declarațiile sale de mai târziu, anume în cuvântarea sa din 27 l. tr. Pentru încunjurarea mai departe a vărsării de sânge, guvernul german se roagă să se închee fără amânare armistițiul pe uscat, pe mare și în văzduh. Max, Principe de Baden m. p. Cancelar imperial.

Acelaș pas s'a făcut și din partea Turciei.

Noul cancelar, principele Max de Baden, și-a desfășurat programul în ședința Reichstagului din 5 l. c. zicând:

Ceeace declar cu acest prilej, o spun nu numai în numele meu și al

colaboratorilor mei, ci și în numele poporului german.

Cu raport la politica externă, Germania este gata să se alătore la alianța generală a popoarelor. Problema belgiană voeste să o deslege prin restaurarea completă a țării, în deosebi a neatarnării și a teritoriului său, pe lângă despăgubire. Tratatul de pace de până acum (dela Brest și București) nu vor mai forma pedecă păcii generale.

Privitor la politica internă, cancelarul vorbește despre reforma electorală democratică, ce are să fie introdusă fără întârziere. Se susțin și mai departe temeliile federative ale imperiului german, așa că fiecare membru al federației va avea să-și hotărască în deplină independență viața sa internă constituțională, — acest drept îl va avea și Alsacia-Lorena.

Despre ofertul de pace, noul cancelar spune:

Au trecut mai mult de patru ani ai frământării sângeroase, ce o purtăm cu o lume întreagă de dușmani superiori ca număr: ani plini de cele mai grele lupte și de cele mai dureroase jertfe. Cu toate acestea, păstrăm inima tare și plină de încredere în puterea noastră, hotărâți să aducem, pentru cinstea noastră, pentru libertatea și pentru fericirea urmașilor noștri, jertfe și mai grele, dacă va cere trebuința.

La apus băntue de luni de zile o luptă unică în felul său, cumplită, ucigătoare de oameni. Mulțumită vitejiei incomparabile a armatei germane, frontul nostru stă neînfrânt. Conștiința aceasta de mândrie ne face să privim liniștiți în viitor și ne dă siguranța, că războiul va lua un sfârșit fără să atingă onoarea noastră.

FOIȘOARA

Căzut-a cununa capului nostru...

Cuvântări funebrele de Dr. Ioan Lupaș
— Observări critice —

De prof. Dr. Traian Suciu
(Urmare)

Lupta națională fără preget ni se sintetizează 'n cuvântarea rostită la 'nmormântarea canonicului Dr. Augustin Bunea, care «a fost — după cuvântul Scripturii — în adevăr un bărbat puternic în faptă și cuvânt, un luptător aprig cu condeiul, un sfătuitor înțelept cu cuvântul, un muncitor zelos și darnic cu fapta.... Optimismul lui sănătos și atât de rar în timpuri de îndoială, cum sânt cele trăite de noi; credința nestrămutată într-o izbândă definitivă a luptelor noastre culturale, îndrăzneala bărbătească și convingerea puternică, din care izvorau cuvintele sale, făceau ca acestea să fie totdeauna ascultate cu adevărată evlavie și să lase o adâncă întipărire înămintarea tuturor». Nise citează în cuvântare cunoscuta declarație dela Alba-Iulia a răposatului: «vom stănge pe toți păcătoșii cu puterea noastră de viață și vom lupta în rânduri tot mai închegate, prin mii de

furtuni, care cearcă să ne risipească. Să cadă chiar cerul asupra noastră, tot nu ne vom înpăimânta în lupta ce-o purtăm pentru limba și credință....»

Jertfa adusă acum pentru țară de către sute de mii de ai noștri, cu și fără nume, e concretizată la parastasul pentru căpitanul Ioan Goșa, mort la Ravaruska: «Durerile nespuse ale clipelor din urmă îi vor fi fost potolite intrucâtva de nădejdea, că jertfa vieții lui și a celorlalți zeci și sute de mii de frați de un sânge și de-o lege nu va rămâne zadarnică, ci se va înălța ca un prinos de mireasmă bine mirositoare la tronul Tatălui ceresc, de unde se va cobori roua binecuvântată a dreptății, ca să răcorească și să stămpere focul durerii, în care se mistue de atât amar de vreme sufletul acestui neam de eroi și de mucenici». Chinuit de tăcerea de rea credință a presei din Ungaria față de vitejia românilor de pe cele fronturi, părintele protopresbiter prinde prilejul și ne spune, ca să se știe: «Ceice au fost martori ai vitejiei românești din cursul acestui război și au avut îndrăzneala să spună adevărul întreg, chiar străini fiind de neamul și de legea noastră, au găsit frumoase cuvinte de preamărire a virtuților ostășești și a vitejiei, de cari au dat dovezi atât de stră-

lucite feciorii satelor noastre românești. Un medic ungur dela statul-major (Czakó), care a văzut desfășurându-se cele dintâi lupte în Galiția, spunea încă din Septembrie a. tr. (1914) în fața unui jude de curie următoarele cuvinte adevărate: Am fost de față la toate luptele de până acum ale trupelor mele. Am văzut atacurile ujmitoare ale husarilor, am văzut năvala infanteriștilor unguri, dar ceeace au făcut regimentele curat românești din Ardeal, întrece orice închipuire. Faptele acestora nu se pot nici descrie, căci nu le-ar crede nime. Acestea trebuiesc văzute. Ofițerii nu-și mai puteau reține feciorii, rămăneau departe în urma lor. Iar românii se aruncau ca niște tigrii asupra dușmanului și-l nimiceau, care cu baioneta, care cu patul puștii, sau cu mâinile goale. Nici închipui nu mi-am putut, că pot fi în lume oameni, cari să aibă în luptă atâta înverșunare și atâta vitejie».

Ca să cunoaștem și să cultivăm virtuțile femeiești, autorul ne 'nvață la 'ngropăciunea văduvei M. Chirca: «Înțeleptul Solomon, cercând să rostească cuvânt potrivit despre vrednicia unei femei virtuose, spune, că prețul ei covârșeste cu mult pe al mărgăritarelor. În ea se încrede inima bărbatului ei, căci ea îi arată binele și nici-

odată răul în toate zilele vieții sale. Ea caută lăna și lucrează cu mâinile sale sârguincioase... Cu putere își încinge coapsele ei și-și întărește brațele sale la lucru. Luminarea ei nu se stânga nici în puterea nopții, ... Întinde mâna sârăcului și celui lipsit. Întru putere se îmbracă și nu se teme de ziua ce vine. Cu socoteală își deschide gura și legea bunătății sale este pe limba ei. Ea veghează purtarea casnicilor săi și nu mănâncă din pâinea lenevirei. Fiul ei se înalță, fericit o numesc. Bărbatul ei o laudă zicând: Multe femei au lucrat cu virtute, dar tu pe toate le-ai întrecut. Femea înțeleaptă se va binecuvânta întru frica Domnului și o vor preamări înseși faptele ei....»

Iar «notarul Nicolae Drăgan, — în tristatul soț, pe care-l vedem stropind acum cu lacrimi fierbinți sicriul soției sale tinere, — în cei 4 ani de căsnicie fericită și senină, a reușit să întemeieze în casa dănsului un cuib cald de iubire, un izvor de lumină și fericire, din care s'au putut resfrânge raze de îndrumare sănătoasă și de îndemnuri bune și pentru poporul din comuna Bungard, unde amândoi aveau să îndeplinească rol de conducători».

(Va urma)

Ceeace voesc eu, este o pace onorifică și durabilă pentru întreaga omenime. —

Cancelarul motivează după aceasta, pentru ce s'a adresat tocmai către președintele Statelor Unite: fiindcă Wilson în declarațiile sale, a stabilit un program pentru pacea generală.

Un comunicat semioficios din Budapesta accentuează, că «este în firea lucrului să ne așteptăm și la un refuz al ofertului de pace, și că noul nostru pas va fi rezolvit prin o formulă oarecare. S'au luat, și pentru posibilitatea aceasta, toate măsurile».

Despre românii din monarhie. În ședința din 4 l. c. a camerei austriace deputatul român *Ispescu Greul* a zis următoarele:

În clipa când naționalităților din monarhia austro-ungară li se dă dreptul de liberă dispunere, cele 4 milioane de români ai Austro-Ungariei cer și dănsii, ca în granițele monarhiei să formeze un stat autonom deosebit, — cu atât mai vădit, cu cât noul stat va exercita o mai mare atracție față de România și o va pregăti pentru o alipire către monarhie. Prin aceasta arătăm de nou, că nu voim să rupem legăturile, ci luptăm pentru păstrarea cetățeniei noastre și apăsîntarea la monarhie.

Bulgaria

Azi, când Bulgaria nu mai este considerată ca aliatul nostru, când în Berlin și în Viena se descarcă mult potop de ocară asupra lui Malinov și în special asupra fostului ministru plenipotențiar al Bulgariei la București, asupra filoantantistului Radek, cred că va fi de folos a spune câteva cuvinte din adevărul curat despre bulgari și români.

Pentru a ne putea forma un tablou clar despre cunoscutele aspirațiuni bulgare, e, mai întâi de toate, necesar să arătăm ce a fost Bulgaria după epoca politicii naționale, adică dela 1885, începutul perioadei politice imperialiste, până la anul 1912-1913, vremea războiului statelor balcanice cu Turcia, și de atunci în vremea războiului popoarelor până în zilele de acum.

Înainte de anul 1885 Bulgaria era un copil abia născut și deja și părăsit de tată, de Rusia, de mamă, de România, și de nașii săi, de Europa.

Era în 24 Octombrie 1884, când vechiul șef al partidului bulgar radical, Karavelov, s'a dus, însoțit de Stambulov și de Mutcurov, la Berlin, la Bismarck, pentru a cere sprijinul Germaniei pentru unirea Rumeliei cu Bulgaria Marele Bismarck le răspunse:

«Eu consider de pierdut imperiul otoman și din cauza aceasta mă cred mai sigur ca rus, decât ca bulgar în Sofia».

Din Berlin misionarii bulgarilor veniră la Viena, unde prin chip și fel de uneltiri căutară simpatie și sprijin, la ministrul afacerilor străine.

În vremea aceasta, spiritul politic extern austro-ungar, luptând contra tendințelor panrusismului îndreptat asupra Austro-Ungariei și asupra statelor balcanice și hrănindu-se cu gândul unei eventuale ocupări a României, favorisează planul bulgarilor, cari cu instigații și calomnii uniră apoi la 1885 Rumelia cu Bulgaria.

Semnificative au rămas, în istoria politică a Balcanilor, până în ziua de azi, declarațiile lui Stambulov depuse în Sofia după unire: «Sântem contra Rusiei, trebuie să ochim România, iar ce privește sprijinul Austro-Ungariei, ne vom folosi de el numai până când interesele noastre îl cer».

Că pe atunci în Viena declarațiile acestea n'au fost luate de serios, ne spune activitatea contelui *Kálnoky* (succesorul lui *Andrássy*), care, dacă evenimentele ar fi cerut, era dispus a

transpune monarhia în stare de război pentru apărarea și independența Bulgariei. Ministrul acesta a fost menționat tronului bulgar pentru prințul de Coburg la 1887.

Kálnoky exercită politica aceasta cu Petru Stambulov, și zi și noapte lucrau la concilierea Turciei cu Bulgaria, în scop de a forma legături contabile între Austro-Ungaria, Turcia și Bulgaria, fie chiar și pierzând România din alianța de pe atunci, în favorul Bulgariei. Planurile lui Stambulov nu s'au realizat. El fu tocmai din cauza planurilor acestora asasinat de partidul rusofil la 18 Iunie 1895.

În vremea aceasta raporturile dintre Germania și Austro-Ungaria se îmbunătățiră mai mult decât s'ar fi putut crede în Franța, Anglia și în Rusia. Dar în schimb își continuă mersul discordia între Germania și Franța, și între Germania și Rusia din cauza evenimentelor politice în Balcani. Astfel, pentru Germania deveni o necesitate indiscutabilă menținerea și reînflorirea imperiului otoman, iar pentru Austro-Ungaria o condiție imperioasă mărirea Bulgariei, — fie chiar și pe cont românesc, — și autonomia Macedoniei.

La anul 1903 divergențele între Germania și Austro-Ungaria, relative la chestia Balcanilor, erau atât de încordate, încât au dat ocazie de amestecare Franței, Angliei și Rusiei. Astfel Berlinul începuse a cochetă cu Bucureștii, iar Viena, deși avea o nevoie mai mare de București decât Berlinul, cu Sofia. Bulgaria, care nu cunoaște altă politică decât aceea a servitorului de casă, se folosi de divergențele acestea. Și astfel, pentru ca sinistrelle sale aspirațiuni la Macedonia, față de care nu are pretenții strămosești legitime, să pară totuși legitime, Bulgaria inoficioasă începui a simpatiza iar cu Rusia, pe când Bulgaria oficioasă avea un ochi în St. Petersburg, celălalt în Viena, iar urechile în București, și apetitul la acela care promitea mai mult.

Astfel trecu aproape zece ani. În anul 1911, când Turcia, din cauza Tripolitaniiei, era încurcată în război cu Italia, Bulgaria sprijinită de Rusia, introduse — în ciuda intereselor Austriei și Ungariei — o propagandă vie pentru ațărarea spiritelor în Macedonia. Și pentru ca să nu fie arătată cu degetul ca revoltatorul Balcanilor, Bulgaria uită de Austro-Ungaria și cu ajutorul minciunilor cerșeste la St. Petersburg ajutorul Greciei, al Sârbiei și al Muntenegrului.

E inutil a spune, că Rusiei, — care cu nerăbdare aștepta momentul de a pune mâna pe Dardanele, — i-a convenit proiectul, și astfel lumea dintr'odată vede construit blocul balcanic, la care diplomația a lucrat fără succes aproape 10 ani de-arândul.

După înfăptuirea blocului balcanic, statele balcanice declară în Septembrie anul 1912 război Turciei. Începutul îl face Muntenegrul. După o luptă de cinci luni Turcia cade învinsă. Tratatul de pace încep în Londra, dar se sfârșesc în București, fiindcă Bulgaria nu vrea să știe de o împărțire frățească a teritorului luat dela Turcia. Bulgaria cere aproape tot pentru ea. În urma acestei neînțelegeri, Grecia, Sârbia și Muntenegrul, încheie pace cu Turcia și apoi declară război Bulgariei.

La războiul acesta, Bulgaria neputând a se ține de cuvântul de onoare dat regelui Carol I, a ceda României linia Turtucaia-Balcic, (poarta naturală a Dobrogei), ia și România parte.

Între Bulgaria și celelalte state balcanice războiul fierbea de cinci luni de zile deja, când în Iulie anul 1913 intrase și România, care cu toată pășnicia sa nu putu obține nici barem o palmă de pământ din teritoriul pro-

mis de guvernul bulgar, de Geșov, pentru neutralitatea sa în război. În urma faptului acestuia armata română intrase în Bulgaria și după o lună ea sta înaintea capitalei Sofia. Adus în împrejurările acestea, țarul bulgarilor ceru telegrafic pace dela regele Carol I. Pacea fu încheiată în București în 10 August n. 1913 în așa fel, încât toate statele balcanice au fost satisfăcute cu pacea aceasta. Bulgaria însă nu. De ce? Fiindcă nu i s'a dat Macedonia, o provincie la care nu are drept legitim.

Astfel supărată pe prietenii ei naturali, ea începui a cerși în Viena iertare.

Iertarea i-o dă contele Berchtold în luna Noemvrie 1913, în urma tot mai aprinselor dorințe ale Sârbiei de a trece peste Dunăre și Sava.

Tendențele guvernului sârb dădeau tot mai mult interes Austro-Ungariei a sprijini Bulgaria, în speranță că a doua oară nu o va trăda.

Astfel trecu zilele politice în Balcani, dela încheerea păcii din București până la izbucnirea războiului popoarelor.

În ziua izbucnirii incendiului, deși ținea în mână tabla cu cuvintele: «Moarte Sârbiei și Macedoniei» Bulgaria nu intrase în război, fiindcă acum războindu-se «puteri mari» ce sânt în situație a purta ani de-arândul război, nu putea prevedea a cui va fi victoria.

Pentru a nu pierde vechiul vis, Macedonia, și pentru a-și descărca mâna sa față de România, Bulgaria uită de obligațiunile sale declarate de leale față de Viena și începe a negocia și cu antanta, și cu puterile centrale. Negocierile au durat un an de zile, până la 1915 luna Septembrie, când norocul războiului fiind pe partea puterilor centrale, Bulgaria se decise pentru noi.

Trei ani de zile luptă alături de noi. După trei ani, Bulgaria trădează cauza Germaniei și a Austro-Ungariei într'un mod cum trădase în anul 1915 cauza slavilor.

Dar dacă ar fi numai atât. Domnii dela Sofia nu se mulțămesc însă numai cu atât. Bulgaria azi încheie o convenție cu dușmanul de ieri, cu Grecia, contra prietenului său de ieri, contra Turciei, cu scopul de a pune mâna pe Adrianopol și pe vre-o ieșire la marea egeică.

Nu știu dacă Venizelos, care pentru a putea realiza dorințele grecilor din Asia minoră, a fost în una din zilele acestea la Sofia, va fi sau nu medicul chemat al bulgarilor, dar că mâne vor fi sârbii și românii chirurgii Bulgariei, o pot spune cu toată liniștea.

Romulus Damian.

În jurul ofertului de pace

Telegrama din Berna vestescă că Wilson ar fi aplicat să primească oferta de pace al puterilor centrale.

Din Geneva se comunică telegrafic, că Lloyd George a declarat delegaților muncitorimii, că el stă pe temeiul celor 14 puncte ale lui Wilson.

În Viena se ia de sigur că Wilson va face demersurile de lipsă pentru încheierea păcii generale.

Răspunsul lui Wilson la cel mai nou demers de pace n'a sosit încă în Berlin. În cercurile «bancherilor» englezi se susține însă știrea că între guvernele antante se întâmplă un viu schimb de idei și se crede că antanta e aplicată să între în pertracări pe lângă anumite condiții.

Ziarele engleze și italiene n'au avut voie să publice textul ofertului de pace al puterilor centrale, și nici să facă vre-o amintire de el.

În Paris decurg, cu primire la oferta de pace, sfătuirii de importanță extraordinară. La începutul săptămânii acesteia s'a întrunit în Versailles și sfatul de război al antantei.

Răvaș politic

În politica internă a țării nu-i nici o întâmplare de luat în seamă. Toate cercurile sânt în așteptarea răspunsului lui Wilson. Numai contele Károlyi stăruie, sprijinit de partidul său, să fie primit în audiență, pentru a informa el stăpânitorul asupra opiniei populației din Ungaria.

Tot în acest scop a luat măsuri pentru a ține Vineri în reduta capitalei o mare adunare pentru încheierea cât mai grabnică a păcii.

Fostul ministru de justiție Vázsonyi face asemenea forțări pentru a se ridica din nou la suprafață.

Audiențe. Domnitorul nostru va primi în zilele acestea în audiență pe contele Tisza, Andrássy, Apponyi, Zichy Aladár, Károlyi și Szerényi. Din împrejurarea aceasta se poate oblici, că și politica internă va suferi în curând prefaceri.

Știrile războiului

Pe frontul italian am înăbușit încercările de atac ale dușmanului. În Tirolul de sud lupte de tunuri.

În Balcani trupele noastre s'au retras în ordine în pozițiile dela Loscovaț, asemenea în Albania retragerea curge fără lupte.

Pe frontul apusean germanii au respins în mare parte atacurile vehemente ale englezilor și francezilor. Americanii au încercat din nou la râul Aire ruperea frontului german, dar fără rezultat.

Care va fi temeiul păcii?

— Punctele lui Wilson —

Cele 14 puncte ale lui Wilson, în temeiul cărora monarhia noastră a făcut oferta de pace și cari vor servi de bază la pertracările de pace, sânt următoarele:

1. Suprimarea diplomației secrete și a contractelor internaționale secrete. Fiecare contract de pace să fie public și diplomația să lucreze cu ferestrele și ușile deschise.

2. Deplină libertate a navigațiunii pe mări.

3. Contractul comercial dintre națiuni să se facă pe baze egale, restricțiunile economice să înceteze.

4. Reducerea puterilor armate a popoarelor. Garanții reciproce, că înarmarea nu va întrece măsura strict necesară pentru asigurarea păcii interne.

5. Chestia coloniilor să se aranjeze după cum pretind interesele locuitorilor, respective interesele locuitorilor să se echilibreze cu pretenșiunile juste ale guvernelor.

Aranjarea chestiilor teritoriale

6. Evacuarea tuturor ținuturilor ocupate din Rusia. Toate chestiunile referitoare la Rusia să se aranjeze astfel, ca Rusiei să i se dea posibilitatea dezvoltării politice, să i se asigure independența în deliberarea chestiunilor politice sale naționale. Rusia să aștepte o primire sinceră și prietenească în tovărășia națiunilor libere, și încă în temeiul astorfel de legi, pe care ea însăși le dorește. Toate trebuințele Rusiei trebuie mulțumite drept dovadă, că ea (Rusia) se împărtășește din partea națiunilor surori de un astfel de tratament, care mărturisește de bunăvoință popoarelor și de înțelegerea desinteresată a situației de strămtorare în care se află.

7. Belgia trebuie evacuată și restaurată. Suveranitatea ei să nu fie restrânsă. Fără de ispășirea aceasta, întreg organismul dreptului internațional ar rămâne știrbit.

8. Teritoriul francez trebuie liberat și ținuturile ocupate evacuate și restaurate. Nedreptatea suferită de Franța din partea Prusiei în 1871 în chestia Alsăției și Lorenei și care a tulburat vreme de aproape 50 de ani pacea lumii, trebuie înlăturată.

9. Îndreptarea hotarelor Italiei trebuie să se întâmple potrivit graniței distincte naționale.

Naționalitățile

10. Desvoltarea autonomă a popoarelor din monarhia austro-ungară trebuie asigurată și locul lor în concertul popoarelor garantat.

11. România, Sârbia și Muntenegrul, trebuie evacuate și restaurate.

Sârbiei să i se dea ieșire liberă la mare. Raportul reciproc dintre diferitele popoare balcanice să se hotărască pe baza unui prețios schimb de idei și aparținerea lor să se facă între marginile hotarelor istorice. Neatârarea economică și politică și integritatea teritorială a popoarelor balcanice trebuie garantată.

Chestia polonă și turcească

12. Imperiului otoman de astăzi trebuie să i se asigure suveranitatea, făcând însă pentru națiunile, cari se află astăzi sub stăpânire turcească, posibilă o dezvoltare autonomă. Dardanelele, pe lângă garanții internaționale, trebuie să se deschidă pe seama tuturor popoarelor.

13. Trebuie înființat statul polon, la care trebuie să se alipească toate teritoriile locuite de poloni. Poloniei să i se dea ieșire liberă la mare.

14. Trebuie înființată țovărășia generală a popoarelor. Să se facă îngrijiri, ca independența politică și integritatea teritorială a statelor mici și mari să se asigure prin garanții reciproce.

Vorbind în 12 Febr. 1918, Wilson reasumează ca întregire temeiurile, pentru pacea și înțelegerea neamurilor, în următoarele 4 puncte:

1. Acordul definitiv trebuie să se clădească pentru fiecare parte după dreptate și potrivit unei înțelegeri, care asigură mai mult o pace durabilă.

2. Popoare și provincii nu se pot trece dintr-o stăpânire de stat într-alta, cum s'ar schimba bunăoară niște pietrii, ori obiecte într'un joc oarecare.

3. Chestiunile teritoriale însă, scoase la suprafață de războiul actual, trebuie delegate potrivit intereselor locuitorilor, și nu conform înțelegerii și compromisurilor dintre părțile de pricină.

4. Fiecare pretensiune națională statutară lămurită, trebuie satisfăcută în modul cel mai complet, dar fără ca satisfacerea aceasta să implice elemente nouă sau perpetuarea sâmbințelor de neînțelegere și de vrajbă, care ar conturba din nou pacea Europei și împreună cu aceasta liniștea întregii lumi.

Vești din Rusia

Grele timpuri. — Frunțașii. — Fără forme. — Mil de jertfe. — Moartea preotului. — Mamele și soțiile.

Dela Moscova primește ziarul *Lokal-anzeiger* următoarele vești:

Cumplete vremi trăim astăzi în Rusia. Valurile de sânge, pornite dela Moscova, au otrăvit aerul și amenință totul cu moarte.

Frunțașii bolșevikiani spun, ce-i drept, că *teroarea roșie* curățește aerul, întocmai ca furtuna; ear republica lor, pe urma furtunei, se întărește, devine puternică și pașnică. Ei susțin, că n'avem să ne înduioșăm: miile de oameni împușcați și executați astăzi în Rusia, nu se pot pune în asemănare cu milioanele de soldați căzuți jertfă ai războiului.

În lunga revoluție franceză n'au fost omorâți atâția aristocrați, câți s'au trimis la moarte în zilele acestea în Rusia. Acolo, în Franța, executările se făceau cu formalități judecătorești; aici în Rusia, funcționează comitete, în provincie subcomitete, care stăpânesc asupra vieții și morții locuitorilor.

Comitetele rusești nu-și iau nici atâta osteneală, să țină pertractări și să asculte martori: împușcă omul când le place.

În Moscova și Petersburg, în zilele din urmă, au omorât cu miile. Între jertfele acestea se găsesc și miniștrii fostului țar, persoane însemnate pe vremuri, ca *Maclacov*, *Hvostov*, *Protopopov* și mulți alții. Noaptea au fost târați din celulele lor, și fără să li se dea timp d'a se pregăti de moarte, i-au transportat până în parcul Petrovsky, unde marinarii i-au împușcat pe toți.

Amănuntele măcelului de noapte se țin ascunse. Se povestește, că au murit cu toții bărbătește, fără să se jăluască. Un preot, cu numele *Vostorgov*, dus la moarte în aceeași vreme cu miniștrii, s'a ridicat cu greu de unde căzușe împușcat, și-a împreunat mâinile și, înainte de a muri, și-a binecuvântat călăii.

Rudenile celor uciși nu știu niciodată, când se execută iubiții lor. Multe femei, soții și mame, aleargă în neștiere pe la oficii, să se roage de milă pentru ai lor. Nici nu visează, sârmanele, că bărbaii și fiii lor au trecut de mult în împărăția veșniciei.

Teroarea massei lucrează ca izbitora de săcure. Toți tremură și tac. Poporația este atâr de neajutorată, încât jumătate din Moscova ar putea fi omorâtă, fără să izbucnească revolta.

Rușii nu sânt oameni setoși de sânge. În resemnarea lor, se roagă la Dumnezeu, să pună sfârșit nenorocirii ne mai pomenite.

Pentru orfelinat

Preotul militar *Ioan Manica* a colectat, împreună cu domnul sublocotenent *Ioan Freciu* și administrat câtră Cassa arhidiecezană suma de 500 cor. dela următorii:

1. Ioan Manica, preot gr.-or.	K 152
2. Ioan Freciu, sutlocot.	" 100
3. Szilágyi Sándor, veterinar	" 10
4. Ioan Rus, soldat	" 10
5. Vasile Vintilă	" 10
6. Ioan Tolan	" 10
7. Dumitru Slătean	" 10
8. Toma Poenariu	" 10
9. Ioan Micle	" 10
10. Luca Rus	" 10
11. Macedon Băcilă	" 10
12. Mihail Luca	" 6
13. Petru Faur	" 5
14. Petru Șiclovean	" 5
15. Vasile Sărac	" 5
16. Iosif Zama	" 5
17. Costa Enoica	" 5
18. N. Hangănuțiu	" 5
19. George Oltean	" 4
20. Remus Jereu	" 4
21. G. Lupulesc	" 4
22. Visatoviciu Canon	" 4
23. Ioan Lizar	" 4
24. Dumitru Șeiu	" 4
25. Vasile Vetreș	" 3
26. Toma Herede	" 3
27. Nicolae Aldescu	" 2
28. Ștefan Drogescu	" 2
29. Cornel Petroviciu	" 2
30. Ioan Stan	" 2
31. Maxim Herbei	" 2
32. Pavel Bondor	" 2
33. Nicolae Timiș	" 2
34. Dănilă Costan	" 2
35. George Lingurar	" 2
36. Ioan Ișfănescu	" 2
37. Vasile Bindea	" 2
38. Petru Poanta	" 2
39. Ioan Cigi	" 2
40. Vasile Sava	" 2
41. Nicolae Stroia	" 2
42. Ștefan Micula	" 2
43. George Stoica	" 2
44. Ioan Fărcaș	" 2
45. Ioan Stancu	" 2
46. Florea Sfât	" 2
47. Jacob Tura	" 2
48. Todor Pepa	" 2
49. Aug. Berghian	" 2
50. Simion Popa	" 2
51. Ioan Sfera	" 2
52. Ioan Saitici	" 2
53. Dumitru Pinca	" 2
54. Aron Ardelean	" 2
55. Ioan Popa	" 2
56. Nicolae Patingiu	" 2
57. Vasile Danciu	" 2
58. Cosa Canton	" 2
59. Gligor Gurcov	" 2
60. Iosif Lula	" 2
61. Dumitru Popa	" 2
62. Iacob Vani	" 2
63. Gavriș Hoșu	" 2
64. Andrei Grancja	" 2
65. Pasc Ungur	" 2
66. Ioan Roșdaș	" 2
67. Péter Ioan	" 2
68. Toma Dumitru	" 3
69. Ioan Streza	" 3
70. Todor Bălăjan	" 2
71. Ioan Sorite	" 2

În total . . . K 500

F. p. 414 — la 23 Septembrie 1918.

Ioan Manica
preot gr.-or.

Confirmăm primirea cu mulțămintă.
Cassa arhidiecezană.

Fericirea casnică

— după A. Zimmermann —
de preotul G. Fl. Preșmereanu.

V

Femea ca îngrijitoare de bolnavi. Viața nu curge așa de neted cum se crede, și cum se prezintă la începutul căsătoriei. În curând în viața casei își fac intrarea nenorociri și boale. Un nou și greu teren de muncă se deschide aici pentru soție.

Ea trebuie să se priceapă la îngrijitul bolnavilor și al copiilor.

Dacă a avut ocazie, înainte de cununie, să-și însușească astfel de cunoștințe, e bine. Dar cele mai multe femei n'au cunoștințe în ce privește îngrijirea bolnavilor; ear cât pentru creșterea copiilor, nici o experiență.

O singură tăietură la un deget, o mică arsură, fac pe femei să-și peardă

capul. Nu rămâne decât să-și câștige cât mai în grabă cunoștințele trebuincioase.

E bine, dacă are la îndemână o carte de medicină. Dar dintr-o carte greu poți învăța anumite deprinderi, care joacă rol însemnat la tratamentul bolnavului. De aceea femeia trebuie să primească ceva instrucțiune practică.

Ocazie în acest scop se găsește. Numărul gospodinelor noastre, care să știe umbla cu bolnavii și răniții este disparent. De boale și nenorociri, — durere — nu sântem cruțați niciodată.

Astfel, dacă profităm de ocaziunile date, și mai consultăm și cărți potrivite practice și teorie, se vor lărgi cu timpul cunoștințele lor.

Îngrijirea copiilor. De însemnătate deosebită este îngrijirea de copii.

Și totuși, ce neorientare, cât privește nutirea și îngrijirea copiilor sugătorii! Ce cunoștințe primitive au femeile dela sate mai cu seamă!

Se găsesc astăzi cărți excelente despre îngrijirea copiilor, și putem să le recomandăm. Dar și doctorul ar trebui se fie consultat mai des.

Se mai găsește apoi și câte o mamă înțeleaptă și cu experiență, dela care femeia tinăra ar putea învăța câte ceva.

Mână în mână cu îngrijirea copiilor sugătorii trebuie să meargă, educațiunea copiilor, o problemă grea pentru femeia de casă. Despre această problemă cărțile scrise fac biblioteci întregi.

Inoarea abonamentelor

Invităm onorații abonați ai ziarului *Telegraful Român*, ale căror abonamente expiră cu sfârșitul lui *Septembrie*, să binevoască a le înnoi de cu vreme, stăruind în cercuri cât mai largi pentru lățirea organului nostru.

Abonamentul se face prin *mandat poștal*, trimis la adresa: *Administrația Telegrafului Român în Nagyszeben (Sibiu)*.

Numele abonatului, locuința sa și ultima poștă, să fie scrise corect și legibil.

Administrația Telegrafului Român.

Știrile zilei

Decorație nouă. Maiestatea Sa a întemeiat un nou fel de decorație pe seama militarilor — ofițeri, subofițeri și soldați — răniți pe câmpul de luptă. Noua medalie are mărimea pieselor de 5 coroane, sânt turnate din fier, dar nickelate. Pe o latură poartă inscripția: *Leso militi* (Rănitului militar) și anul *MCMXVIII*; pe altă latură este figura în relief a domnitorului, d'asupra cu vorba *Carolus*, ear sub figură două ramure de lauri. Banda de coloare verzie are atâtea vergi roșii, de câteori a fost rănit purtătorul ei. Maximul vergilor este 5.

Noul cancelar. Principele de Baden, *Maximilian*, noul cancelar al imperiului german, își trage origine dintr-o *casă domnitoare*. Este neobișnuit și surprinzător ca bărbai născuți în astfel de împrejurări să primească posturi politice responsabile. Prințul Maximilian de Baden merge chiar mai departe: aduce cu sine cursul *democratic și parlamentarizaren* în Germania.

Născut dintr-o veche familie feudală la anul 1867, tatăl prințului Maximilian este prințul Wilhelm de Baden. Are doctoratul în științele juridice, e ofițer în rezervă, cu numeroase distincții. Căsătorit în 1900 cu prințesa de Marea Britanie și Irlanda, *Maria Luiza*, are doi copii.

Boala spaniolă. — de care astăzi este bolnav și regele spaniol Alfonso, — se răspândește tot mai mult și în orașele Ungariei. În urma acestei împrejurări guvernul a luat întinse măsuri. În numeroase locuri s'au sistat prelegerile școlare. Acum este vorba, ca în Budapesta să se închidă pe câțva timp teatrele, cinematografele și alte locuri de adunare, chiar și cafenelele; deoarece adunarea de mulți oameni la un loc contribuie la lățirea boalei.

† *Nicolae Iosif*, învățător în pensiune, funcționar la «Asociațiune» și membru al comitetului «Reuniunii române agricole» din com. Sibiu, după scurte și grele suferințe, și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Luni, în 7 Octomvrie n. 1918, la 11 ore din zi, în etate de 62 ani. Rămășițele

pământesti ale defunctului s'au ridicat din casa proprie (Strada Turnișorului Nr. 12) și depus spre vașnică odihnă în cimiterul central din loc Mercuri, în 9 Octomvrie n. la 2 ore p. m. Fie-i somnul lin și memoria binecuvântată!

Tăceți! La o interpelare în camera română, dl Marghiloman a răspuns următoarele:

Sânt în România oameni, cari se poartă, par'car vrea înadins să ducă țara la peire. Alt fel este cu neputință a înțelege motivul, pentru care urmează o politică de nimicire. Îndată ce se petrec cele mai mici schimbări la front, eroii de cafea ai românilor se umflă n pene cu vitejiile lor ridicole. Oare România încă tot n'a învățat din multele suferințe și nenorociri? Domnilor, gândiți ce voiti! Faceți, ce vreți, și votați cum vreți. Eu vă rog un singur lucru: tăceți! Tăceți, dacă voiti să ușurați situația României și să-i alinați soarta.

După discursul dlui Marghiloman, deputații cari erau înscriși la cuvânt, au renunțat să mai vorbească.

† *Petru Bêrs*, din Săcel, student în clasa a VII-a la gimnaziul din Brașov, după grele suferințe și-a dat sufletul în mâinile Creatorului Miercuri, în 2 Octomvrie n. la 2 ore dimineața, în etate de 17 ani. Rămășițele pământesti ale defunctului s'au depus spre veșnică odihnă în cimiterul bisericii ort. române din Săcel. Odihnească în pace!

Ofertul de pace, a adus deja roade, a provocat o panică grozavă între precupeții piețelor mari. Ceeace n'a fost în stare să facă nici o ordonanță și nici o pedeapsă, nici macsimarea și nici recvirarea, a făcut într'un moment nota lui *Burian*. Izvoresc mărfurile din pământ ca vrăjite, Răsar mărfuri de tot felul și bucate și belșug de alimente. Acum urmează munca poliției: să infiereze păcătoșii, cari s'au îngrășat fără milă din sângele mulțimii, și să nu mai îngăduie ca bunătața de bogății să se ascundă prin pământ, prin unghere și tainițe părăsite.

O interpelare. În Reichsratul austriac a interpelat deputatul *Langenhau*, în ședința din 3 l. c., în chestiunea *situației din România*, și a cerut ca România sau să participe activ în operațiile militare alătura cu puterile centrale, sau să-și cedeze acestor puteri întreaga sa artilerie și toată muniția.

Promovare. Ni se scrie: *Bucur Buzdugan*, paroh ort. rom. în Cuculata, tractul Făgărașului, a fost promovat de doctor în drepturi, în ziua de 5 Octomvrie n. 1918 la universitatea din Cluj.

Scade poporațiunea. Datele statistice pentru Iulie, apărute acum, arată că în Ungaria întreagă sau făcut 9427 căsătorii. S'au născut vii 24.795; numărul morților este de 28.888. Poporația a scăzut prin urmare cu 4093 suflete.

Damascul. Orașul ocupat în zilele acestea de englezi, *Damascul* (arabește Dimeșc și Eș-som) este capitala pašalicului Siria din Azia mică. Are o vedere superbă, la poalele muntelui Libanon, pe un șes roditor. Orientalii îl consideră ca rai pământesc. Podoaba de căpelenie a orașului o formează grădinile minunate din prejurul său. Numărul locuitorilor este cam de 180 mii, dintre aceștia sânt 150 mii arabi, 15 mii evrei, și tot atâția creștini. Damascul are 250 geamii, cele mai frumoase ale împărăției otomane, și 20 biserici creștine. Orașul e celebru prin fabricarea oleului de roze, a săbiilor de oțel, a mătăsărilor ș. a. În 615 l-au cucerit arabii sub califul Omar; ear la 1516 l-au ocupat turcii. În 1832 a ajuns sub domnie egipteană, sub Ibrahim Pașa, până în 1840, când viceregele Egiptului Mohamed Ali l-a redat turcilor, cari l-au stăpânit până acum.

Coroane eterne. Doamna *Elena Gangea* n. *Bulanu*, în loc de cunună peritoare pe cosciugul mult regretatului său unchiu *Petru Bulanu*, fost vrednic econom în Sibiu, a binevoit a dăru cor. 30, din cari cor. 15 la «Fondul onorar medicilor pentru căutarea medicală, săptămânală, obligatorie a școlarilor și tinerilor meseriași dela orașe (ucenici, calfe) cu vârsta între 14—20 de ani.» ear cor. 15 la «Fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace». Pentru prinos implorând odihnă lină decedatului și mângăiere celor îndurerăți exprimă sincere mulțumite: *Vic. Tordășianu*, presidentul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Nr. 9618/1918 Epitr.

(256) 1—1

Publicațiune

In rezidența arhidiecezană, strada Măcelarilor Nr. 32, se vând Marți, în 2/15 Octomvrie, 4 buți goale de vin à 2000 litre, la 11 ore a. m., în licitație de bunăvoie.

Reflectanții află acolo la terminul satorit și condițiile de licitare și prețul de strigare.

Sibiu, la 30 Septemvrie 1918.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 8487 Plen. 1918.

(254) 2—3

Concurs

Pe baza statutului organic § 63 combinat cu § 23 pct. 5 a regulamentului congresual Nr. 136/1888 referitor la alegerea de protopresbiteri, prin aceasta pentru îndeplinirea postului de protopresbiter în tractul Cohalmului se publică concurs.

Viitorul protopresbiter va fi totodată și paroh în locul central al tractului, anume în parohia Cohalm.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

a) Salarul protopresbiterial satorit prin §-ul 19 din pragmatica de serviciu și alte venituri și taxe după funcțiuni protopresbiterale, conform normativelor în vigoare.

b) Venitele parohiei centrale Cohalm, fasonate în coala B cu ocaziunea întregirii dela stat a venitelor preoțești.

Concurenții au să documenteze calificarea prescripă prin concluzul congresual Nrii 111 din 1888.

Concursurile instruite cu toate documentele în original sunt a se înainta la adresa venerabilului Consistor Arhidiecezan în termen de 30 zile dela prima zi ce urmează după publicarea acestui concurs în ziarul «Telegraful Român».

La petiția de concurs să se alăture și o tabelă de calificare cu rubricile reclamate de §-ul 12 al regulamentului congresual Nr. 136/1888.

Concursurile intrate după expirarea termenului fixat, nu se vor lua în considerare.

Cohalm, din ședința extraordinară a comitetului protopresbiterial, ținută la 3/16 August 1918.

Ieronim Buzea m. p., Aurel Stefan m. p.,
președinte. not. comit.

«Aprobat»

Sibiu, din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută în 3 Septemvrie 1918.

Vasilie Mangra m. p.,
arhiepiscop și mitropolit.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar.

(251)

3—3

Concurs

Pentru întregirea celor două posturi de învățători la școala noastră elementară conf. din Herman (Szászhermány) protopresbiteratul Brașovului, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu aceste posturi sânt:

1. Salar fundamental 1200 cor.
2. Relut de cvartir 240 cor. (ambele plătitibile din cassa bisericii).
3. 1/4 jug. grădină în natura.
4. 1/2 din venitele cantonale în săpt. a treia, resp. a doua.

Învățătorii cari vor fi aleși, vor fi datori a instrua tinerimea în cor și a conduce corul în biserică și a ținea strana la rândul său.

Pot concura și învățătoare, în care caz nu se va pretinde dela ele cantoralul.

Concurenții, cari ar mai fi avut încă și până acum ani de serviciu, vor primi salarul după tarifa legilor în vigoare și după anii de serviciu.

Herman (Szászhermány), din ședința comitetului parohial ținută la 15/28 Iulie 1918.

George Fătuleț,
președinte.

Nicolae Popovici,
notar.

Văzut:

V. Sfetea,
admin. protop.

Nr. 609/1918.

(259) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III. Petrângenii, în protopresbiteratul Abrudului, cu provocare la ordinul Ven. Consistor din 5 Septemvrie a. c. Nr. 9271 Bis. se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea dotațiunei dela stat.

Concurenții își vor înainta petițiile subsemnatului oficiu în termenul arătat și pe lângă observarea dispozițiilor regulamentare se vor prezenta înainte de alegere în vreo Duminică sau sărbătoare la biserică spre a cânta, cuvânta, eventual a celebra sf. liturghie și a face cunoștință cu poporul.

Abrud, 20 Septemvrie 1918.

Oficiul protopresbiterial ort. rom. al Abrudului în conțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu,
protopop

Nr. 1273/1918

(261) 1—1

In arândă

Primăria comunei Alcizina dă în arândă în 13 Octomvrie la 2 ore d. a., în cancelaria comunală, producția de ghinde și pășunatul din pădure pe timpul dela 15 Octomvrie 1918 până la 1919. — Prețul strigării e 8000 cor.

Alcizina, la 3 Octomvrie 1918.

Primăria comunală.

Cancelaria avocatului

Dr. Halmos Béla

s'a deschis de nou în

Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 16.

Telefon Nr. 185.

Med. Dr. Ilie Jancu

ordinează zilnic dela orele 2—3 d. a.

Sibiu, Strada Seiler Nr. 3.

Se caută un morar!

La văduva Ana Silea, proprietară de moară în Vestem Nr. 38 (Vestény), comitatul Sibiuului, se caută un morar fără familie, care să știe rândueala la moară de foc (cu motor). — Doritorii să se adreseze la vād. ANA SILEA, Nr. 38 în Vestény.

De vânzare

Un cântar de 750 kgr. și un felezău (Reuter) sânt de vânzare în Sibiu, Honterusgasse Nr. 11, et. I.

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu—
: : Nagyszeben se află de vânzare : :

Căzut-a cununa capului nostru

cuvântări funebreale

de

Dr. Ioan Lupaș.

Prețul unui exemplar 8 Coroane, plus
porto postal recomandat 1 Cor.

Două buți de vândut

Doritorii să se adreseze la Administrația «Telegrafului Român».

QMSXYKZLMXVZ

nu înțelegem

pentru ce sânt frumoase unele dame; dar vom înțelege, îndată ce aflăm că întrebuintează pudră-Diana și cremă-Diana.

Prețurile:

Doză de probă. . . . 3— K
Doză mare 6— K

De vânzare pretutindeni!

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu—
: : Nagyszeben se află de vânzare : :

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ștefan Cioroianu.

Prețul unui exemplar 6 Coroane, plus
porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria Arhidiecezană,
din Sibiu-Nagyszeben.

Adolf Harnack.

Monahismul,
idealurile și istoria lui

trad. de

Dr. Gh. Comșa.

Prețul unui exemplar e 1 Cor.,
cu porto postal, 1 Cor. 15 fil.

A apărut:

în editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane

Rânduiala Liturgiei

și

Carte de rugăciune

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște-mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Eftrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Născătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciune înainte de împărtășirea cu s. cuminectură ale marelui Vasilie și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminectură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în depozit spre vânzare la Librăria arhidiecezană, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu 60 filori.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat 20%.

Potire, Discuri, Linguri,
rife, Cădelnițe, Cruci și
: : : Candelale : : :

se pot procura prin

Librăria Arhidiecezană.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu
: Nagyszeben se află de vânzare :

Casa dela Jerihon

omii și cuvântări bisericesti

de

Dr. Ioan Broșu.

Prețul: Cor. 7 + porto recom. 50 fil.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu,
: Nagyszeben, se află de vânzare :

Dr. Petru Șpan

conferență cetită la congresul învățătorilor
: : rilor gr.-or. români din Biharia : :

de

Nicolae Regman.

Prețul: 30 fil. plus porto postal 6 fil.

A apărut și se află de vânzare la Librăria
: Arhidiecezană din Nagyszeben—Sibiu :

Tipicul bisericii ortodoxe

întocmit pentru trebuințele preoților români
— mării și ale elevilor seminariilor —

de

Aurel Popoviciu,

duhovnic-econom seminarial, instructor de cântări
bisericești și de tipic.

Aprobat de Preaven. Consistor arhidiecezan
prin decusul din 21/VI 1916. Nr. 7238 B.

Se vinde numai legat cu 5 Cor.
plus 50 fil. porto, recomandat.

În editura Comisiunei administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut : :

Manual de cântări bisericesti

sau

Octoiul mic

care cuprinde: Rânduiala Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Duminică, Podobiile, Polileul, Pripelele, Catavasiile, Irmoasele, Svetilnele ș. a.

Se află în depozit spre vânzare la
Librăria Arhidiecezană.

Prețul unui exemplar:

Legătură simplă Cor. 5-50, plus porto postal recomandat 70 filori. — Legătură imitație de piele Cor. 7-50, plus porto postal recomandat 70 filori.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

A apărut și se află de vânzare la
Librăria arhidiecezană:

Conlucrarea omului cu Dumnezeu.

Predici

de

Mihai Păcășian,

protopresbiter

și alți preoți din ppresbiteratul B.-Comloșului

Prețul 3 cor., plus 12 fil. porto.